

STS de 22 de setembre de 2022, recurs 6685/2020

Guàrdies localitzables i temps de treball: doctrina general i aplicació a casos concrets (accés al text de la sentència)

El TS resol una cassació d'interès cassacional objectiu relacionada amb **el personal mèdic forense d'una administració autonòmica: ¿la seva contínua localització en guàrdia de disponibilitat**, amb independència del temps dedicat a la prestació efectiva de serveis, **s'ha de considerar temps de treball**, a la vista dels pronunciaments del TJUE sobre la *Directiva 2003/88/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de novembre de 2003, relativa a determinats aspectes de l'ordenació de temps de treball?*

El TS, efectuant un repàs de la jurisprudència aplicable del TJUE, entén en aquest cas que no es tracta de temps de treball pels motius següents:

- Segons l'art. 2 de la *Directiva 2003/88/CE*, constitueixen temps de treball tots aquells períodes durant els quals la persona treballadora roman al seu lloc de treball, a disposició de l'ocupador i en exercici de la seva activitat o de les seves funcions. El període de descans és aquell que no sigui temps de treball, de manera que **"temps de treball" i "descans" s'exclouen mútuament**.
- **La interpretació literal** d'aquest art. 2 **comporta que les guàrdies localitzables no s'hagin de considerar temps de treball en no complir amb la definició de la Directiva**. La jurisprudència del TJUE ha indicat que el factor determinant per a la qualificació de "temps de treball" es produeix quan l'empleat està obligat a romandre físicament present al lloc determinat per l'ocupador i a la seva disposició per prestar els seus serveis immediatament, en el sentit que impedeixi als treballadors afectats triar el lloc d'estada durant aquests períodes.
- **En el sistema de guàrdia localitzada (STJUE assumpte C-518/15) el treballador pot administrar el seu temps amb menys limitacions i dedicar-se als seus interessos personals**. En aquests casos només s'ha de qualificar com a "temps de treball" el dedicat a la prestació efectiva de serveis i per això, **amb caràcter general, les guàrdies no presencials no són temps de treball**.
- **No obstant, podria ser que aquest temps de guàrdia se sotmeti a un seguit de limitacions addicionals** que van més enllà de la mera localització. **Sempre que hi hagi la intensitat necessària podria arribar a variar la qualificació a temps de treball**:
  - En el cas analitzat a la **STJUE assumpte C-518/15** es va considerar que era temps de treball la guàrdia d'un bomber belga que tenia l'obligació de respondre les convocatòries del seu ocupador en un termini de 8 minuts, de manera que havia de ser present al lloc elegit per aquell, fos el seu domicili o no.
  - A la **STJUE assumpte C-580/19**, sobre un bomber alemany que havia de respondre en un termini de 20 minuts, amb el vehicle d'intervenció i el corresponent uniforme, s'indicà que calia fer una apreciació global de totes les limitacions per concloure si era o no temps de treball.
  - Per contra, a la **STJUE assumpte C-214/20** es va considerar no era temps de treball la guàrdia localitzada d'un bomber que tenia autorització per efectuar una

altra activitat professional i que no havia d'acudir a totes i cadascuna de les intervencions.

- **El concepte de temps de treball abasta tots els períodes de guàrdia, inclosos els que es realitzen en règim de disponibilitat no presencial, durant els quals les limitacions imposades al treballador són de tal naturalesa que afecten objectivament i de manera considerable la seva capacitat per administrar lliurement, en aquests períodes, el temps durant el qual no es requereixen els serveis professionals i per dedicar aquest temps als seus propis interessos.**
- **La determinació del "temps de treball" és essencialment casuística** ja que cal prendre en consideració totes les circumstàncies del cas.

En el supòsit analitzat no s'aprecien limitacions addicionals a la localització, pròpia d'aquest tipus de guàrdies: ni es limita el lloc on cal estar durant les guàrdies, ni s'assenyala la freqüència de les intervencions, ni el termini de resposta en què s'han de fer, ni qualssevol altres limitacions concretes més enllà de la genèrica al·lusió a la penositat de la guàrdia o a la immediatesa de la resposta.

El TS respon a la qüestió d'interès cassacional objectiu de la manera següent: no s'ha de considerar temps de treball la condició de localització contínua del personal mèdic forense en serveis de guàrdia de disponibilitat, amb independència del temps dedicat a la prestació efectiva de serveis, a la vista dels pronunciaments del TJUE sobre la *Directiva 2003/88/CE*.